

* *

ბა დახლავა, რომ ამ გაზეთსა საგაჭრო ცნობები იქ-
ლია.

ამ გაზაფხულს ერთს სამშენებლის, რომელიც ც
იჯარით ჰქონია აღებული სახურში მყრივი
ჯარის საზღვრო, რამდენიმე ასი ჭირანი ხა-
რი გაურევია სამეცნიეროზე, აფხაზეთშე და
სამურზაყანოზე. შესა გატყუბინებენ, რომ
ამ ჯოგს დაუჭირიანებია იქაური მცხოვრე-
ბლების ხარ-კამბერი და ბერი გლეხისათვის
უკანასკნელი სარჩია წაუროშეება; ამ ჭირს
ზოგი გლეხისათვის 50—100 ხარ-კამბერი
მოუკლავს და სულ, როგორც ამბობენ,
სამეცნიეროში, საფარის და სამურზაყანო-
ში 200,000 ხარ-კამბერადი დაუხოცია.

შრივა არ იქნებოდა, მცხოვრი, ესიც რი-
გია, ამ გვარ ხალხს დამღუპელ გარემოებას
ჯეროვანი უკრადება მიაქციოს.

* *

წასულს შაბათს (სექტემბრის 28-ს) ერთ
საათს რეა მინუტ ნაკლებ თვილისის მცხოვ-
რებლებმა ერთი ნაწილის მზის დაბნელება
ნახეს. დაბნელება თითქმის ორ საათს გაგრ-
ძელდა; 2 საათზე და 20 მინუტზე თითქ-
მის სამი მეოთხედი მზისა სრულიად დაბნე-
ლებული იყო; სამ საათზე და 48 მინუტზე კა-
გათავდა. დაბნელების დროს დედა-მიწაზე ძა-
ლიან მერთალი სხივი იყო მოფენილი და
ჰერი ცოტა არ იყოს აგრილდა.

ცხოვ-მორწმუნე მეითხელს ნუ შეეშინ-
დება: ეს მზის დაბნელება არც მეორეთ
მოსელას, არც დედა-მიწის დაწვას, არც გე-
ლებაპის გაგულისებას, არც ქათმის ჭირს,
არც სისხლის ღერას, არც დიდი სახლმწი-
ფოს დამღუპება და არც პატარას აღდგენას არ
მოასწავებს....

ამის შიზეზი უბრალო გარემოება: დედა-
მიწასა და მზეს შუა მთვარე ჩადგა და იმან
დაჩრდილი ჩერენი მანათობელი და სითბოს
მომფენი პლანეტი. . . .

* *

სამშებათსა და - მოხშაბათს მცხეთის
დღესასწაულზე, წელს, ჩეულებიერზე მომე-
ცებული ყრილობა იყო. ჩვინის გზამ გაუა-
დეოლა თვილისელებს იქ მისელა და დროე-
ბის გატარება. მრი დღის განმეოლობაში
ზურნა, სამხედრო მუზიკა, ჩეენებური ფალ-
ვანდობა, მრა, ჭამა არ გაწყნარებულა. . .

* *

ამ დღეებში ჩეენ მოგვიერდა ძუთაისიდამ,
უფ. ინგლო ჭანაშვილისაგან, ერთი წერი-
ლი, რომელშიაც, სხვათა შორის, ერთი
აქაური ვაჭრის შემდეგი სიტყვებია მოყვა-
ნილი:

„მისი მიზანი, რომ ვაჭრი ქართულ გაზეთს
იშვიათ იწერენ და არ ჰითხულობენ, ის გარემო-

ბა დახლავა, რომ ამ გაზეთსა საგაჭრო ცნობები იქ-
ლია.“

ამ ნაირი საყვედური „დროების“ რედაქ-
ციას ხმირად გაუგონია და, თუმცა ამ საყვე-
დურს ერთის შერით კანონიერი საფუძველი
იქნა, მაგრამ, ზოგიერთი შესაწყნარებელი
მიზეზის გამო, ჩეენ ჯერ-ჯერობით ვერ
დაგვიყმაყოფებია ჩეენი პატივცემული ვაჭ-
რების უფლის. მრთს შემდევ ნომერში
ის საგანს ჩეენ ცალკე სტატია უნდა უძ-
ლენათ და ამიტომ ეხლა იმის მეტს არას
კიდებულია ასევე ანუ სხვაფრივი დაბო-
ლოება მათთვის მინდობილი საქმისა.

რამდენათ უკეთოა ეს უკანასკნელი აზრი,

მეითხელს შეუძლია შეტყოს,

თუ ჰქონია

ანუ აქეს მას რომელმე დახლოებება სო-
ფელთან და სოფლის ხალხთან, საიტულო
სასამართლოებთან და იმათ წარმომადგე-
ნელთან. ამის გამო მე საჭიროა აღის-
რაც შეუძლე ნათქეამი აზრის დამ-
ტკაცებას, მხოლოდ ვაცნობებ მეითხელს
ერთს ფაქტს, ფრიად საყრდენებოს და ამ
ჩემი სალაპარაკო საგნის შესახებს.

ამ მოკლე ღრუში ერთმა აქაურმა თჯა-
ხის შეიღმა, მცხოვრებმა ს. ძალაშიანში, და-
კარგა სკივრიდამ ვერცხლის ქამარი. ამის
მოპარეის ეჭვი თავის შეიღმის შეიტანა;
იმისთვის პირეველი, რომ ეს უკანასკნელი
სხვა დროსაც ჰყოლოდა მას წერიშიშული
ამ გვარ კეთილ საქცევლში და მეორეთ,
რომ უცხო ქურდი ასე ადეილად ვერ და-
ტოვებდა ნივთებით სახეს სკივრსაც. მე გა-
რემოება ნიეთის დამგარეველმა შეხიელა
სოფლის მოსამართლებს, რომლებს კიდეც
სთხოვა დაესჯათ შინაური ქურდი, რომ
სხვა დროს ამის მზგავი ველარა გაებედა
რა. პატივ-ცემულ მსაჯულებს, ნაცელად
იმისა, რომ მოიჩირის თხოვნა დაეკმაყოფი-
ლებინათ, დაებარათ ბრალდებული და მი-
უცა ამ ნაირი კითხვა.

— რა მოგვეცე, რომ მამი შენის საჩინ-
რიდან წმინდათ გამოგიყვანოთ და ეს საქმე

იმას მოახერხოთ ისერჩედ, ვისაც შენ გვი-
ჩენება (*)?

ამ ყმაშილს აღეთქვა მსაჯულებისთვის

50 მან, იმ პირობით, რომ ამ სირცევილიდ-

გან ეს გამოეხსიათ და იმის ბიძაშეირი კი

გაებით, რომლისაც, დროდგანვე მათის გაუ-

რის. ბრალდებული დაუქინებელი მტერი

ყოფილიყო იმ ჟრალო მიზეზისაგან, რაც

სხვა მშირა მოირება ნივთებით და მი-

უცა მიზნით დაწერებული და

